

fidei catholice custodit. In qua ego nunc unitate, sicut hujus quondam felicissime mihi visionis ostensum est presagio, per gratiam Dei consistens, servo ei, ut scriptum est (*Psal. II*), cum timore et exulto cum tremore. Exulto, inquam, cum tremore, quod ipsius, qua jam fidelis sum, gratia debeo, ut gaudeam, et de ejus mihi adhuc profundissima et investigabili judiciorum abisso, qua nescio utrum amore an odio dignus sim (*Eccle. IX*), restat, unde timeam. Quis enim mortalium, quamlibet justus, quamlibet sanctus, terribilem illam nostri Salvatoris non perimescat sententiam, qua dicitur; *Multi sunt vocati, pauci vero electi?* (*Matth. XX.*) Confido autem in Domino Jesu, quod qui cepit in me opus bonum, perficiet usque in finem. Siquidem maximam mihi spem promittit futurorum precedentium magnitudo beneficiorum. Ecce enim misericors et miserator Dominus de stercore pauperem erexit, et eum cum principibus populi sui collocavit (*Psal. CXXXI*), cum me de sordidissima judaica super-

stitionis et nefandissima secta misericorditer eripsum, non solum suis fidelibus, per unitatem catholice fidei sociare, verum etiam per sacerdotalis dignitatis gratiam gloriosis mensae suae convivis [convivis] pius et misericors dignatus est aggregare. Quis haec, o Domine, tuae circa me indignum pietatis viscera pensare, quis tam immensas bonitatis tuae divitias digne valeat aestimare? Spero, Domine, et fideliter de tanta benignitate praesumens credo, quod misericordiam tuam subsequetur me omnibus diebus vitae meae, cujus tanta jam mihi gratiarum pignora dignatus es prerogare, pro quibus, ut dignum est, lapides et hostias jubilationis tibi in summo illuminatori meo immolare non desino. Sed et vos, quicumque haec legistis vel audieritis, congaudete mihi et congratulamini, quia mortuus fueram et revixi, perieram et inventus sum. Magnificate igitur mecum Dominum, qui vivit et regnat in saecula saeculorum. Amen.

ANNO DOMINI MCXXXV

UDASCALCUS

MONACHUS AD S. ULRICUM AUGUSTANUS

NOTITIA

(FABRIC. *Bibl. med. et inf. lat.*, VI, 288)

Udascalus, ex familia honesta nobilium virorum de Maisack natus, monachus ad S. Ulricum (Augustae Vindelicorum), abbatibus Eginonis individuis comes, vir religiosus et praeclare doctus, versificator non poenitentis, musicus et compositor eximius, theologus vero sui saeculi nominatissimus, eligitur in abbatem anno Domini 1126. Praefuit prudenter et fideliter annis 25. Scripsit librum *De musica, historiam* multorum sanctorum, imprimis vero S. *Afræ, S. Udalrici, S. Mauriti* et S. *Mariae, Magdalenae*, varii generis versibus. Exstant multa ipsius epigrammata sparsim hinc inde parietibus inscripta, quae ipsius ingenium admodum fecundum, doctrinam vero non vulgarem praeclare et luculenter produnt. Obiit anno Domini 1151. Haec Casp. Bruschius in Chronologia monasteriorum Germaniae pag. 497, cum quo confer Sigismundi Chronicon Augustense Pistorianum tom. III, p. 603. Ejus hodie exstat *Narratio de Controversiis inter Hermannum episcopum Augustanum et Engianem abbatem S. Udalrici*, edita a Canisio Lect. Ant. tom. III, part. II, p. 4. Unicum epigramma ejus in Eginonem decessorem exstat apud Bruschium, p. 496. Mabillonius saeculo V Benedictino, p. 415, dicit, ipsum a quibusdam auctorem Vitae S. Udalrici episcopi Augustani, a Velsero, ipso Mabillonio et in Actis sanctorum editi, habitum fuisse; quia vero ille auctor binis locis memorat se Udalricum vidisse, noster vero binis saeculis junior fuit, eam scribere non potuit. Contra vero Sigismundus J. C. docet Vitam hujus Udalrici carmine ab Udascalco fuisse conscriptam; incipit enim his verbis: *Incluta devotis colimus*. Adde Jo. Pinium in Commentario urævio ad Vitam S. Udalrici, in Actis sanctorum tomo II Junii, p. 95; Oudinum tomo II, p. 1013.